

DUEVENNEN

ORGAN FOR NORGES RASEDUEFORBUND

Nr. 3 - 2009

70. årgang

Nytt liv...

NRFs lokalforeninger

Aust-Agder Rasedueforening

Formann Bjørn Kjetil Gulbrandsen
Vollerheia 1
4821 Rykene
E-post: bk72@online.no

Bergen Praktdueforening

Formann Per Nielsen, Linhaugen 12, 5357 Fjell
tlf. 56 33 37 49, mobil. 909 91 634
E-post: pn-lokoy@online.no

Buskerud Rase & Flyvedueforening

Barinder Singh
Frydenlund 4
3400 Lier
Tlf. 91 61 57 61

Haugesund Rasedueforening

Formann Jan Oksnes, Stordalsveien 19
5521 Haugesund
Tlf 98 04 57 94
E-post: jho52@start.no

Rasedueforeningen Bergen

Formann Jan Bødtker, Hordnesveien 277, 5244 Fana
Tlf. 55 91 51 31
Mobil 907 92 820
E-post: janboedtker@c2i.net

Stavanger og Jæren Rasedueforening

Formann Sturle Assersen, Sjukehusveien 27, 4370
Egersund
Tlf. 51 49 00 24 Mobil 970 23 032
E-mail: o-asser@online.no

Østfold Rasedueforening

Formann Bjørn Carlo Andersen
Lundeheim Allé 4, 1636 Gamle Fredrikstad
Mobil 90 72 79 67 - 97 73 68 72

Vestfold og Telemark Rasedueforening

Kontaktperson: André Lea, Raveien 441,
3239 Sandefjord
E-post: andre@rolenda.no
tor.maland@sandefjordbredband.net

Tegning av abonnement og bestilling av annonser:

NRF v/Arthur Kallevik
Kvevegen 17, 5517 Haugesund

Konto: 1503.02.30407

Org. nr: 891 847 092

Innhold:

Leder	side 3
Svensk Tomler: En unik rase	side 5
Roger Guillemot	side 11
Stafettpinnen v/Paul G. Scholz	side 14
På besøk hos Arnt Henning Skaara	side 16
Gammel årgang - Pynting av duer	side 17
Styremøte i NRF	side 20
Dommerkurs for tyske modenesere	side 22
Avlsforum 2009	side 23
Norsk Tomlerklubb	side 24
Halsnøy 2009	side 24
Spesialutstilling for utenlandske tomelere	side 25
Høstutstillingen 2009	side 26
Fra dommerringen	side 27
Jubilanter	side 28
Minneord	side 29
Annonser	side 29

Forsiden: Nytt liv...

Foto: Jørgen E.

Stoff til Duevennen nr. 4- 2009 må være tilsendt redaktør innen 20. oktober 2009.

E-post: jo-eljer@online.no

Annonsepriser:

1/4-side pr. år kr. 750
1/2-side pr. år kr. 1000,-
1/1-side pr. år kr. 1500,-
1/4-side pr. gang kr. 150,-
1/2-side pr. gang kr. 250,-
1/1-side pr. gang kr. 500,-

Tillegg for farge: 50%

Rubrikkannonse opp til 20 ord er gratis.

www.raseduen.no

Norsk Rasedueforbund

- Formann:** Johan Ebeltoft
Madlavegen 85
4009 Stavanger
Tlf. 51 56 10 80
Mob. 934 34 593
johan@nofatek.no
- Viseformann:** Kåre John Larsen
Hop
5307 Ask
Tlf. 56 14 99 29
- Kasserer:** Arthur Kallevik
Kvevegen 17
5517 Haugesund
Tlf. 52 72 66 55
Mob. 99 29 66 50
nrf.kasserer@start.no
- Sekretær:** Jørgen Eljervik
Grønstad
5590 Etne
Tlf. 53 75 70 65
Mob 958 13 745
jo-eljer@online.no
- Redaktør:** Jørgen Eljervik

Dommerringens styre:

- Formann:** Yngve Øvstedal
Njordsgt. 6
5531 Haugesund
Tlf. 52 71 27 60
Mob 90 12 92 67
yngve.ovstedal@chello.no

Leder

Sommeren er på hell. For de fleste av oss er avlen nå avsluttet og de siste unger er i ferd med å forlate redet.

Nå begynner den vanskelige jobb å velge de dyr man skal bruke i avlen til neste år. Dette er en spennende tid i dueslaget. Det er sakt tidligere og av mange - prioriter også livskraft hos de duer man vil satse på i avlen. Over tid vil dette lønne seg.

Høsten står for dør. Nå er det tid for fellesskapet med due-møter, due-samlinger og utstillinger. Jeg henstiller til alle og en hver å sette av tid til disse samlinger.

Mange av våre medlemmer bruker mye tid til å forberede. De legger til rette for at disse aktiviteter skal tilføre alle kunnskap om duehold og være hyggelig samvær.

La det bli en tid hvor vi alle pleier fellesskapet og vennskapet. Dette gjør vi best med å møte opp å delta.

Når mange er tilstede og bidrar med sin kunnskap vokser vi alle.

Johan Ebeltoft

Dommere i arbeid i Arendal 2009

Foto: Jørgen E

Avlsråd norske dueraser:

Formann Magne Sætersdal
Kringlebotn 86
5225 Nesttun
magne.setersdal@skogoglandskap.no

Spesialklubber :

Norsk Tomler Klubb

Formann Svein Harald Vikse
Eidsbakkane 12
4230 Sand
sharviks@online.no

Spesialklubben for Bergens Tomler

Formann Magne Sætersdal
Kringlebotn 86
5225 Nesttun
magne.setersdal@skogoglandskap.no

Norsk Petent klubb

Formann Robin Arnesen
Svaneveien 48
1661 Rolvsøy

Dansk Tomler Klubb

Formann Bjørn Kjetil Gulbrandsen
Vollerheia 1
4821 Rykene
bekay@operamail.no

Norsk Hønsedueklubb

Formann Odd Helge Vågen
Alvanutveien 17
5570 Aksdal

International kontakt

Jan Heldal
Dyngelandsveien 111B
5226 Nesttun
jan.heldal@broadpark.no

Svensk Tomler – en unik duerace

Denne artikkelen ble publisert i det Svenske rasedueforbundets medlemsblad i 2007.

I forbindelse med at den Svenske tumlettklubben i 2008 feirer sitt 100 års jubileum, velger redaksjonen å trykke på ny Ingo Renz sin rasebeskrivelse av Svensk tumlett som ble publisert første gang i forbindelse med klubbens 90-års jubileum i utgave nr. 4/1997. Artikkelen om den svenske Nasjonalrasen kommer sannsynligvis til å gjelde som veiviser i mange år fremover. Antallet oppdrettere og dyr i de respektive farge- og tegningsvarianter er selvsagt endret i de ti årene som er gått siden artikkelen ble skrevet.

Den "Svenska tumlettklubben" feiret sitt 75-års jubileum i 1983 uten stor ståhei etter den store markeringen som klubben gjorde ved sitt 70 års jubileum med en separat spesialutstilling hvor det deltok over 200 tomelere. Vanligvis blir store jubileer fulgt opp med tilbakeskuende artikler med redegjørelse for klubbens opprinnelse og utvikling samt oppramsing av klubbens ledere gjennom årene. Det synes ikke spesielt meningsfylt med et slikt tilbakeblikk nå, når den svenske tomleeravlen kan sies å befinne seg i en krisesituasjon og nettopp har gjennomgått et omfattende generasjonsskifte. I stedet vil vi etter redaktørens valg, presentere et overblikk over dagens avlssituasjon og gi en vurdering av kvaliteten fargeslag for fargeslag.

Dagens oppdrettere.

Gjennom de siste ti årene har klubben mistet nesten samtlige av sine tonegivende storoppdrettere med direkte tilknytning

Standardbilde

til førkrigsårene helt tilbake til 1920-tallet. Gjennom langvarig avlsarbeide, deltakelse på utstillinger, som dommere samt intensive diskusjoner om type og standardbeskrivelser, har de lagt grunnen for dagens svenske tomeler og gitt oss den standard, som er så velskrevet at den ikke på noen måte er aktuell for omarbeidelse unntatt i noen detaljer. Dessverre har det ved overdragelse av disse oppdretteres tomleerstammer vist seg, at de har vært på retur i så vel type- som fertilitetsmessig og hva som er verre, at de som regel er blitt delt opp på flere hender og at ingen har overtatt en samlet stamme. Det er ikke slik at det er færre tomleeroppdrettere enn tidligere, men det synes som at deres holdning til dueoppdrett er annerledes på det vis at man ikke er beredt til å legge ned like mye tid, penger, plass og interesse i sin hobby som eldre tiders oppdrettere. Dette har framfor alt gått ut over antallet par som man avler på, men det er verdt å notere at fremgangsrike stammer som stadig gir utstillingsvinnere, som regel omfatter minst et dusin par i hvert fargeslag. Hvor det ikke har vært aktuelt med ovennevnte antall avlstdyr, har oppdrettet nesten alltid vært i kompaniskap med

en annen oppdretter eller at de har byttet avlsdyr seg i mellom. På en eller annen måte må vi innen klubben forsøke å utvide engasjementet og interessen blant tomleppdretterne.

Forenklet standard

For å forenkle beskrivelsen av type innenfor de ulike fargeslagene, vil vi innføre de tre hovedbegrepene eleganse, substans og balanse som i tur og orden kan deles opp i tre ulike begrep;

Eleganse

Hode og hals
Temperament
Stramhet

Substans

Størrelse
Bredde
Dybde

Balanse

Harmoni
Holdning
Helhet

I tillegg kommer en rekke detaljer som kan være vel så viktige som krone, øyne, tegning, farge m.m.

Elegansen hos tommleren er nok den egenskap som mest tiltaler andre dueoppdrettere og interesserte. Denne påvirkes først og fremst av at den forholdsvis lange halsen i forhold til beinlengden, er vel innskåret under det lille, runde hodet med det lange og smale nebbet. Temperamentet kan sies å være likt den psykiske holdningen og er også viktig for elegansen og man bør bemerke standardens ord "en något snygg og livlig duva." Det gjelder med andre ord ikke bare å ha fin kroppsfasong, men at denne fremheves ved at halsen er noe buet bakover, og viser en markert vinkel til rygglinjen. En viss stramhet i fjærdrak-

ten forsterker også elegansen og holdningen og dette gjelder spesielt stramheten i halen som skal være godt lukket, smal og fast.

Substansen er noe som tomleppdretteren stadig bekymrer seg over da det er lettere å få en liten due til å virke elegant enn en større. Tommleren må ikke bli for liten og vi har aldri sett at det er blitt utdelt en anmerkning på en for stor tommler, men ofte det motsatte. I tillegg ønskes det en forholdsvis bred og dyp kropp. En bred due innebærer ikke uten videre dypde og vice versa. En for bred tommler er nesten utenkelig, mens en for dyb som sådan forekommer spesielt om duen synes å være fortung og man kan da få anmerkning for "andefasong." Om duen ses i profil, bør bryst og buklinje ligge omtrent en cm framfor og under vingeknoken og vingens nedre avgrensning.

Balansen er endelig av aller største betydning for at tommlerens ulike egenskaper utgjør en rasetypisk helhet. Med harmoni forstås forholdet mellom eleganse og substans. Egenskaper som til en viss grad motarbeider hverandre. I visse henseende er den ideelle tommleren uharmonisk slik at den lange halsen og ganske lange kroppen ikke riktig hører sammen med de lave og korte beina. Det lille hodet harmoniserer ikke helt med den brede, dype og massive kroppen og det lange nebbet passer ikke til det lille, runde hodet.

Holdningen er den egenskapen som nå til dags foranlediger mest kritikk. Her er det snakk om kroppens helning og høyde over marken hvor standarden foreskriver at rygglinjen skal skråne svakt bakover og fortsette i halen som skal hvile lett mot marken. Samtidig skal tommleren være lavstillet hvilket imøtekomes ved

relativt korte bein som i tillegg skal være "x-benta" for å få kroppen ytterligere ned mot marken. Ufullkommetheten hos utstillingsduer mot disse kravene gir kritikk i form av noen av disse anmerkninger som for eksempel "reiser brystet, høybrystet, trykker på halen, vannrett, løfter på halen, høystillet, luftig, høy på beina o.s.v. Ved å kreve lengre dyr enn hva som tidligere har vært tilfellet, synes å ha ført til større balanseproblemer hos dagens svenske tom- lere. Med hensyn til helheten mener vi at det er balansen mellom rasetyperiske egen- skap som eleganse, substans og balanse på den ene siden og hele raden av ønske- lige detaljegenskaper på den andre siden, som til sammen skal forme den svenske standardtomleren. I den senere tid har en blant dommerne merket en viss forkjærlig- het for duer med spesielt ekstra rasety- piske egenskaper mens man ser bort fra at den samme duen kan ha flere andre feil og at dette skjer på bekostning av andre duer som er betydelig mer "fullkomne", men som kanskje mangler den øyenfallende, ekstra egenskapen. Den svenske tomle- ren er absolutt ikke noen "one-point" rase.

La oss ved hjelp av den forenklete stan- dardbeskrivelsen gå gjennom de enkelte fargeslag og tegningsvarianter og se hvor vi står i dag.

Svarte

De svarte som dominerte utstillingene i en stor del av 50, 60 og 70 tallet, er hardt rammet av generasjonsskiftet og i dag gjenstår det stort sett kun to stammer av noe omfang. (I dag finnes knapt to stam- mer, men avlsmateriale bør kunne skaffes til de som måtte være interesserte. Anm. BD) Som gruppe betraktet er de svarte blitt dårligere, men fortsatt finnes det duer med fremtredende fordeler når det gjelder

elegansen og delvis balansen. Problemer finnes og har hele tiden vært til stede når det gjelder substansen og en slik detalj er rosettene. Vi bør ta vare på den svarte stammen som er uovertruffet når det gjel- der elegante hoder og halsar – egenska- per som burde overføres til mange av de andre fargeslagene. Det samme gjelder for de dunfargede som av og til faller blant de svarte og som for tiden ikke har egne oppdrettere.

Røde

De røde tomlerene som sannsynligvis var hovedfargen i klubbens første tre tiår og som også senere frem til 70-tallet var vel representert, er i dag blitt stebarn med hensyn til både kvalitet og antall. I tillegg til dårlig fertilitet gjelder dette også substan-

Per-Erik Larsson, Sverige, rød, 97p.

sen og balansen. Dyrene er smale, høys- tilte og vannrette, men det svikter også når det gjelder detaljer som kroner og farge. Enkelte tiltalende dyr finnes, men disse har ofte dårlig farge. Den klassiske tom- lerfargen bør være et avlsmål fra oppdret- terens side.

Gule

Det gule fargeslaget kan en derimot glede seg over selv om antallet oppdrettere nylig ble redusert til to personer. (I dag finnes det flere oppdrettere i gult. Anm. BD) Det finnes adskillige gode allrounddyr med typisk substans og fremfor alt bra størrelse, men også med eleganse og balanse. Fargen kan volde problemer og dessverre er også her vannrette dyr blitt vanligere og grove og plumpe dyr forekommer. Den gule stammen bør rimeligvis kunne hjelpe til med å gjenopprette den røde tommleren til god, gammeldags kvalitet.

Blå

De blå tommlerne har gjennom de siste 10-15 årene vokst seg sterkere og er nå det dominerende fargeslaget med 5-6 oppdrettere. (I dag finnes færre oppdrettere i blått. Anm. BD) Til denne fargen kan vi også regne sølv som unntaksvis er gjenstand for spesialoppdrett. I de beste tilfellene har man lyktes i å kombinere bra substans med tilstrekkelig eleganse og

Børje Duvell, gul, Sverige.

Svensk tommler, blå. Svenske Nasjonalen 2009.

balanse. Legg merke til at lavstilt og dyp kropp kompletterer hverandre spesielt om det i tillegg finnes rikelig med lårbefjæring. Den blå stammen er imidlertid ujevn og det forekommer mange kardinalfeil som korte, tjukke halsar, stor og lang hodeform, grove nebb, balanseproblem som det å sitte på halen eller vannrett holdning og i tillegg smale kroner og sotet farge. Konkurransen blant de blå virker stimulerende på oppdretterne.

Gulbåndet

Gulbåndet er et gammelt klassisk fargeslag som har vært gjenstand for en omfattende interesse gjennom årenes løp. Fargen er vanskelig og avslører seg lett og er vanskelig å pynte. Fargeslaget er hardt rammet av frafallet blant tommleropdretterne og i dag er det kun to oppdrettere med et tilstrekkelig antall par i avl. Her har en funnet ekstra gode egenskaper som bredde, dybde, størrelse og lavstilte figurer og god halsfasong samt av og til tiltalende hoder. Bakdelene har vært mangel på eleganse og evne til å vise seg frem, balansefeil og vanskeligheter med kroner og

tegning samt grovt nebb. I tillegg et svakt helhetsinntrykk.

De gulbåndede har gjennom årene vært et egenskapsreserve som man har tatt til for å forbedre et flertall av de øvrige fargevariantene, men i dag er det tvilsomt om stammen inneholder slike egenskaper.

Rødbåndet

De rødbåndede har i enkelte tilfeller vært gjenstand for betydelig oppdretterinteresse uten at det noensinne er lyktes å få fram en stamme som har oppnådd de gulbåndedes kvalitet. Dette er fortvilende med tanke på at oppdretterne har hatt tilgang til fint gulbåndet materiale, men fargen er vanskeligere enn den fortynnede varianten på samme måte som røde har vist seg å være vanskeligere enn gult kvalitetsmessig sett. Dette er trist med tanke på at dette hadde vært noe å vise fram internasjonalt da rødbåndet vanligvis er sjeldent forekommende blant raseduer og spesielt i den gode fargekvalitet som det gikk an å avle frem blant tomlerne. I dag kan man regne tilgjengelig dyr på en hånd.

Hamrede

Det som er sagt om de båndede gjelder også for de hamrede i de respektive fargene som forekommer i enkelte eksemplarer og som ikke direkte er utsatt for noen brennende interesse.

Stålgrå og perlefargede

Dette er to fargevarianter som er temmelig spesifikke for den svenske tomleren og som alltid har hatt noen entusiastiske oppdrettere gjennom årenes løp og er derfor for tiden sterkere enn noensinne samt at de er fordelt på tre hender. (Det var den gang, det. Anm.BD). De stålgrå og perlefargede er vanskelige fargeslag med usikker nedarving og usikker bedømmelse hos

Ingo Renz, gul hamret, Sverige.

dommerne av fargenyansene. Dog har man hatt den muligheten til å krysse inn gulbåndede og fremfor alt å kunne bruke svarte i avlen og således kommet frem til gode, typiske dyr. Det å kombinere type med ønsket fargekvalitet har vært vanskelig og det er kun noen få eksemplarer som har lyktes med å nå målet og vunnet ære og berømmelse. Problemet er oftest høystilte, "luftiga" dyr samt feil med kronen.

Stenkede

Stenkede tomlere ble fremavlet på 30-tallet ved hjelp av Dansk tomler og disse er med sin spesielle genetikk, overkommelige å avle for dem som allerede avler svarte tomlere. I flere tilfelle er det fremvist stenkede av spesielt god type, men fargeslaget er ujevnt representert på utstillingene og oppdretterinteressen går i bølger. Ved de svarte tomlernes tilbakegang er også de stenkede blitt rammet, men finnes fortsatt i et betryggende antall. Dette gjelder gråstenkede og når det gjelder de øvrige stenkede fargevariantene, har ikke oppdretternes innsats gitt tilstrekkelig uttelling og de enkelte brunstenkede som fantes er nå utdøende.

Skjeggtegnede

Interessen for de skjeggtegnede tomlerne nådde rekordartede høyder etter at disse ble fremavlet på 40-tallet, men er tilsvarende redusert de senere år og i dag finnes det egentlig kun en oppdretter med "skäckiga" på programmet. Selv her har fordelene med å sette på svarte tomlere gitt uttelling i form av utstillingsfremgang og vandrepremier spesielt som dommerne har vært lovlig snille ved bedømmelsen av fordelingen av fargeflekker i konkurransen med deres svarte kusiner. De røde og gule "skäckar" som tidligere fantes er forsvunnet.

Øvrige tegningsvarianter

Når det gjelder disse som omfatter halefargede tomlere, skadetegnede og ensfargede så har disse variantene aldri oppnådd noen popularitet blant tomlergubbene og kun en oppdretter per variant har drevet med oppdrettsarbeide og gjennom en lengre periode fantes samtlige tre varianter hos en og samme oppdretter.

Skadetegnede tomlere er utdødd som stamme. (Så vidt jeg vet finnes det i dag atter skadetegnede tomlere. Anm.BD). Når det gjeldes ensfargede, så finnes det en gul stamme på en hånd mens det finnes en svart og rød stamme på en annen. Enkelte duer er ganske trivlige typemessig og tåler å bli sammenliknet med de vanlige tomlertegnede, men det store flertallet kommer til kort når det gjelder substans og lavstilt figur. Det samme kan sies om de halefargede i svart og blått som er ennå fåtalligere. Dette er egentlig å beklage da en rentegnet halefarget av god kvalitet er nesten mer tiltalende enn en tilsvarende tomlertegnet. På en eller annen måte virker farget hale forsterkende på inntrykket av en god type.

Hvite

Til slutt kommer vi til de hvite tomlerne som alltid har hatt sine beundrere og som fikk en velfortjent oppgang i forbindelse med "skäckarnas" tilblivelse da disse er brukbare i avlen. Selv gulbåndede er fra tid til annen blitt satt inn på de hvite og når nå både gulbåndet og "skäckar" har fått oppleve en viss kvalitetsmessig nedgang, er det ikke å undre seg over at det har gått ut over de hvite i aller høyeste grad. Dagens hvite er dessverre aldeles for smale og høystilte, men fremviser en viss eleganse. Her er det muligheter for å parre inn kraftige dyr av et annet fargeslag.

Konklusjon

Som en konklusjon på dagens tomlersituasjon, kan vi si at selv om det er grunnlag for å snakke om en viss krise i tomleravlen, så er situasjonen på ingen måte håpløs. Avlsmateriale av god kvalitet finnes for hånden i tilstrekkelig grad og dersom vi bare kan lykkes med å reprodusere disse i et akseptabelt antall, så er mye vunnet. Fertiliteten er et problem i visse fargeslag, men det er ikke alltid sikkert at det beror på stammen da riktig skjøtsel og omsorg kan påvirke vesentlig. Om bare tomlergubbene kunne fremvise litt mer entusiasme og intensivere interessen med tettere kontakt og besøk hos hverandre samt grundigere typediskusjoner, så ligger forholdene fortsatt til rette for et fremgangsrikt oppdrett av den "svenska tumletten".

Ingo Renz

Artikkelen er oversatt og bearbeidet av Arthur Kallevik.

En legendarisk Modenaoppdretter – Roger Guillemot

Artikkelen er skrevet av Norgesvennen Rick Barker fra Temecula i California til mars/april nummeret av det amerikanske "Purebred Pigeon". Denne utgaven av bladet var et spesialnummer for engelsk Modena. Oversettelse: JanH

Rick Barker, Roger Guillemot og Jan Heldal - Foto: John Ross

Gleden vi får fra hobbyen vår – avl og utstilling av duer – videreføres ofte til oppdrettere. Vi bruker mye tid til å tenke på duer og det som følger med sporten. Hadde vi vært barn ville nok denne aktiviteten lett blitt betegnet som dagdrømming. Som voksne blir "drømming" en lite dekkende betegnelse siden hobby og fritid er viktige elementer i et harmonisk liv. En av de tingene det er naturlig å tenke på er duesportens "gullalder". Det er vel liten tvil om at tiden før annen verdenskrig (1938 – 1945) og 15 til 20 år etter denne var perioden da duehobbyen nådde toppen av sin popularitet. Oppdretterne som var ansvarlige for de

store fremskrittene i mange raser er blitt legender det fortsatt snakkes om i dag. Tenk om en som har interesse for Påfuglduer kunne få møte T.A. Havemeyer, en stor oppdretter som i sin tid hadde avgjørende betydning for rasens utvikling. En minst like stor oppdretter var Gerald Champ. Hans linjer finnes fortsatt i mange av de ledende Påfugl slag. Det blir likevel vanskelig å slå bragdene til Elisha Hanson som ble utnevnt til første "Master Breeder" i engelske Påfuglduer. Hanson leiet Madison Square Garden i New York til en spesialutstilling for Påfugler. Madison Square Garden er et landemerke på Manhattan og er fortsatt

hjemmebanen til basketlaget "New York Knicks" og ishockeylaget "New York Rangers". (Oversetterens anmerk. Hanson hadde i 1926 en 43 siders artikkel om duer i januarutgaven av "The National Geographic Magazine". Artikkelen heter "Man's feathered friend of longest standing". Her var det bl.a. 12 helsides akvareller av forskjellige dueraser malt av den anerkjente kunstneren Hashime Murayama. (Se Google).

I Modena har vi også vært velsignet med oppdrettere som har fått "kjendisstatus". Engelskmannen W. F. Holmes troner alene på toppen i denne rasen som hjernen bak den unike 1911 standarden og boken "The Modena Pigeon" fra 1921. (Oversetterens anm. Holmes var en glimrende oppdretter som fortsatt preger Modena utenfor Europa og i Norge. Han har også hatt stor betydning for Norsk Elghund. I 1923 importerte han tispene Dagmar og Olga som ble grunnlaget for kennelen "The Holm". W.F. Holmes var lenge den ledende dommer i rasen i England, og kennelen hans hadde 35 Champions).

Mange andre oppdrettere av Modena har hatt betydning for rasen, men her vil jeg fokusere på en mann som er en levende legende og som kvalifiserer til alle de superlativer en kan gi en Modena-oppdretter:

Roger Guillemot fra forstaden Saint Maur i Paris har vært en frontfigur for Modena i Frankrike og resten av Europa i mer enn 50 år. Hans rulleblad i duesporten er omfattende og er uttrykk for en energi og interesse som få kan vise maken til. Roger hadde en drøm om en internasjonal Modena-utstilling og var kraften bak den første Europautstilling for Modena i 1972. Denne spesialutstillingen har han fulgt opp i snart 40 år. En utstilling som

er blitt den største og mest suksessrike Modena-utstilling i verden.

Det er vanskelig å understreke sterkt nok den fantastiske innvirkningen Roger har hatt med sin visjon om en internasjonal utstilling. Europautstillingen for Modena holdes nå hvert tredje år og holder et gjennomsnitt på mellom 2000 og 2500 utstilte dyr. Land som har deltatt er bl.a. Frankrike, Storbritannia, Tyskland, Sveits, Nederland, Belgia, Luxembourg, Østerrike, Danmark, Italia, Portugal, Ungarn, USA og Norge.

Roger har nesten utelukkende oppdrettet gazzi, og det i en nasjon der 90% av oppdrettet er schietti. Det har vært hevdet at Roger er mesteroppdretteren av gazzi i Europa.

Foran Rogers Hageslag i februar 2009. De innpakkete trærne er bananpalmer. Foto: G. Heldal

Roger Guillemots dueinteresse favner ikke bare Modena, men også Norwich kroppert og Indisk Påfugldue. Han er trolig den eneste oppdretter i verden som har avlet frem Norwich i stenket, grislet og lavendel i en kvalitet som hevder seg godt på utstillingene.

Vår venn fra Saint Maur bor i et eventyrlig hus fra 1880 med et hageslag som er velkjent rundt i verden. Roger har vært en venn i mer enn 25 år. Han har fortalt mye om sine erfaringer, og en historie vil jeg alltid huske. Hans mor ville at barna skulle lære seg at det var en verden utenfor St. Maur og Paris. De ble derfor oppmuntret til å ha utenlandske brevvenner. Broren, (Oversettters anmerk. Ble jagerflyger for USAF i andre verdenskrig og fløy Thunderbolt. Etter krigen pilot for Air France. Her ble han etter hvert plukket ut til prestisjestillingen som skipper på Concorde) skrev med en Kanadier, og søsteren med en ung, tysk gutt. Under den tyske okkupasjonen av Frankrike ble familien oppskremt da det kom en SS-offiser med væpnet eskorte og spurte etter Rogers søster. Det viste seg å være brevvennen som gjerne ville møte sin tidligere kontakt. Familien Guillemot fikk det travelt med å forklare motstandsbevegelsen hva som var bakgrunnen for besøket.

Vanligvis møtes vi årlig på en av de store europeiske utstillingene. Disse møtene er alltid hyggelige, og Roger er svært interessert i amerikansk Modena. Stort sett unngår vi diskusjoner om forskjellen mellom amerikansk/britisk og fransk/tysk standard, og er enige om at vi er uenige. Noen glass vin og noen historier om de gode, gamle dager sørger normalt for at "mindre vesentlige" ting fort blir glemt.

Rick Barker

Her følger noe av det Roger Guillemot har bidratt med til hobbyen:

- * Har avlet Modena i 70 av sine 79 år.
- * 10 år som leder for det franske forbundet og ble valgt da han var 37 år. Kvalifisert som dommer i Europa som 26 åring.
- * I 1976-1978 var han president i den britiske National Modena Club. Han er den eneste utlending som har vært president i klubben.
- * Hadde ideen til, og stod bak den første Europiske Modena Utstilling i Caen, Frankrike i 1972. Den første utstillingen hadde 630 påmeldte Modena fra 5 land. Roger hadde Best in Show. Juryen var hovedsaklig britisk.
- * Roger har vært dommer i 17 land både på den nordlige og sydlige halvkule. Dette inkluderer Modenabedømmelse i Øst-Tyskland under den kalde krigen. Han er den eneste vestlige Modenadommer som ble invitert - og slapp inn i denne vanskelige perioden.
- * Roger er med god margin verdens mest meritede Modenaoppdretter.

STAFETTPINNEN

Fra museet til Alf K. har jeg fått et kopi av en utstillingskatalog. Den er fra en utstilling i "valgbarakken" på Krohnsminde like ved Danmarks plass, Bergen syd i 1952. Det var den første utstillingen hvor jeg deltok, da med en bra spredning: Bergenstomler, Norsk Tomler og Modeneser.

Men først fra den spede begynnelse med stolpeslag i hagen på Tveiterås. (Her blir det nå referert til en del stedsnavn i distriktet syd for Bergen). Noen klassekamerater fra folkeskolen på Paradis hadde duer. De bodde på Nattland, som den gangen lå et bra stykke ute på landet. Bjørn hadde Bergenstomlere i et fjøs og Otto, som bodde like ved, hadde duer på loftet over sauefjøsset. Jeg tilbrakte mye tid sammen med disse to og ble naturlig nok bitt av basillen. Jeg fikk hjelp med bygging av et slag og gleden var stor den dagen jeg kom hjem med mine første duer. Det ble sagt at det var Mefikk, men duen tomlet og i ettertid viste det seg å være noe i nærheten av en rollerkryssning. Den ble i par med en blåternet brevdue og dette ble noe primitiv oppstart på min duekarriere.

Ved hjelp av katalogen fra 1952 kan vi ta et kort tilbakeblikk. Jeg mener å huske at jeg ble juniormedlem i BPDF året før denne utstillingen fant sted. "Fadderer" min var Gustav Helgesen som bodde på Tveiterås gård, den gang en storgård ut i fra vestnorske forhold. På gården, som lå i vårt nabolag, tilbrakte jeg det meste av min fritid. Gustav hadde duene sine i et rom mellom sauefjøsset og hestestallen, med utflygning like ved inngangen til stallen. Med god utsikt fra låvebruen

Foto: Per N.

kunne jeg studere de forskjellige rasene hans. Jeg husker Modenesere, Bergens- og Norgestomlere, Sølvsvaber og Kinesere. Ikke langt fra Tveiterås, i Sandalen, besøkte jeg Odd Odnekvam. Han var snekker, noe som var å se på det fine frittstående dueslaget hans, med spennende innredningsdetaljer. Derfra husker jeg spesielt Gazzi Modenesere og Sølvsvabere. I katalogen finner vi dessuete navn på noen andre oppdrettere jeg husker fra den tiden: Roald Bødtker (Bergenstomlere), Eigil Konglevold (Norsk Tomler), Bernard Christiansen (Påfugl- og Munkeduer), Egil Amundsen (Storketegned Wiener), Jens Davidsen (Norsk Tomler), Peder Godvik (Isduer/Hollandsk Ballong), Paul Bødtker (Glatt-hodet Skjoldmefikk) og Kjell Magnus og Norman Thorsø (Kronet Skjoldmefikk) og Christer Titlestad (Påfuglduer). I denne perioden fikk jeg mine første Orientalere, et par Satinetter, som Bernard Christiansen skaffet meg.

Etter mange års opphold grunnet utdanning, militærtjeneste etc. startet jeg opp

igjen med duer. Vi flyttet til Holsnøy, nord for Bergen, og noe av det første jeg da gjorde var å bygge et rommelig uthus. I tillegg til å lage to rom til duer i den ene enden, ble det tilsvarende to rom for høns i den andre. Rasekaniner (Fransk Wedder og Bourgogne) ble også med på flyttelasset. Fra et "finere" villastrøk nær byen hadde vi nå havnet ute på "strilelandet" med sauer, kyr og beiteområder i nabolaget. Nå kunne hanene gale i vilden sky klokken fem om morgenen uten at noen tok notis av det. Bergenstomlere og brevdUER kom på slaget, og bortsett fra hyppige besøk av hauken var alt bare fryd og gammen. Imidlertid merket jeg etter hvert ubehag når det gjaldt støv på duene, noe som utviklet seg over tid til diagnosen "duemannslunge". Hva gjorde jeg nå?

Det ble at jeg måtte kvitte meg med duene. Etter grundig rengjøring og ombygging startet jeg opp med tropefugler. Imidlertid savnet jeg duemiljøet, og etter samtaler med bl. a. Jan Heldal og Alf B. Knutsen fant jeg ut at jeg ville prøve på nytt med et åpent slag med god gjennomlufting. Jeg ville bruke støvmaske og samtidig passe på at det var vått i luften når jeg gjorde reint hos duene. Som sagt så gjort, og dette ser nå ut til å fungere. Nå har jeg Orientalere på slaget, med brevdUER (i hovedsak hvite) som ammedUER. I startfasen var jeg også innom Brunnere, men de er nå tilbake i Rogaland. Med god hjelp av bl.a. Per Nielsen, Jan Heldal, Ronald Drotningsvik og Jan Oksnes, er jeg nå godt i gang med brukbare avlsdyr. Jeg fikk bra uttelling på landsutstillingen i Stavanger med en Silverett han, og ved samme anledning fikk jeg kontakt med trivelige duefolk fra det ganske land. Inspirasjon fikk jeg også i

Leipzig i desember 2006 ved en gigantutstilling for bl.a. duer.

I tillegg til duer driver jeg med store høns (New Hampshire), kaniner (Hvit Land) og kanarifugler. Interesserte naboer sørger for stell og eggsanking når vi er bortreist.

En vanlig dag med dyrestell starter etter frokost med brød og kjøkkenrester som bløtes opp med varmt vann i "dyrebøtte". Dette, sammen med kraftfor, blir til en god gammeldags "knoe". Det blir mat for høns og kaniner.

Deretter får hønsene "grønnfor", og kaninene får "grønnfor", høy og brake (einer). Så forer jeg duene med en kombinasjon av dueblanding og pellets. De får ikke mer enn det de tar i løpet av ca. 10-12 minutter. Gritt og pikstein har de tilgang til året rundt. Hos kanarifuglene er det viktig å tømme forskålene for frøskall før de får en ny blanding som består av kanariefrø+ en frøblanding for tropefugler. Her er det også viktig med noe grønt. Tilslutt friskt vann til både inn- og utvortes bruk, dog bare innvortes for høns og kaniner. Det blir tilsvarende omgang med foring og stell etter middag. -Det er trivelig å være pensjonist..... Som dere alle vet, så er det en ære å bli overrakt stafettspinnen. **Jan Oksnes** er den heldige denne gangen.

Lykke til!

Paul G. Scholz.
BPDF.

På besøk hos Arnt Henning Skaara i Bjerkreim

Lovende Bergenstumler(hvit)8 dager gammel.

Arnt Henning har i alle sine 45 år hatt tropefugler rundt seg. Hans far var nemlig oppdretter. Han har ikke hatt raseduer på 11 år, men startet opp igjen for to sesonger siden. Regner med i årenes løp å ha oppdrettet ca. 3000 dyr. 90 % av disse har vært troppefugler. Har også hatt gås, and, kalkun og forskjellige gnagere.

Hilsen Kjersti og Oddveig

Lovende Sorte Wienertumler (12 dager gamle), som virker lovende.

Arnt Henning med påfugldueunge og petentunge

Pynting av duer før utstilling

Denne artikkelen er sakset fra et eldre nummer av Duevennen, men er like aktuell i dag. Det går mot nasjonalutstilling, og duene må være i best mulig form for at vi skal kunne oppnå det beste resultatet.

Det er ofte sørgelige syn som møter oss på utstillingene når vi ser på enkelte av duene som er utstilt. Utstilleren har bare puttet duene i en eske og sendt de på utstilling. Da hjelper det lite hvor god duen er, den vil aldri klare å hevde seg på en utstilling allikevel. De mest vanlige feilene/manglene er: tegningsfeil, duen er skitten og dressur.

Duen er skitten

For å begynne med den enkleste feilen først, nemlig at duen er skitten. Dette er heldigvis en ting som ikke er særlig utbredt blant de utstilte duer, men det er få utstillinger der det ikke er duer som kunne trengt et bad eller to før de blir sendt på utstilling. Dette skyldes hovedsakelig to ting, nemlig at duen er blitt skitten underveis (i esken/kassen). Her har ikke utstilleren vært påpasselig nok med transportmetoden. Duen(e) skal sendes tørt, god luftsirkulasjon, og det viktigste, nemlig et godt lag med tørt høvelspon i bunn av transportkassen.

Og så var det punkt to, nemlig at duen allerede er skitten før det kommer i transportkassen. Her bør utstilleren sørge for at duen får et bad noen dager før utstillingen. Men det viktigste her er at man har et tørt slag. Har man det vil man ikke ha problemer med skitne duer, men uansett vil duen ha godt av et bad i ny og ne. En ting til som godt kan komme inn under dette punkt, er at dyr som har fjørmidd eller lus må sprøytes mot dette før utstillingene.

Tegningsfeil

Dette er nok det vanskeligste å gjøre noe med foran en utstilling. Her settes virkelig tålmodighet og fingernemhet på prøve. Det er selvfølgelig umulig å ta opp alle problemer og teknikker for å få bukt med problemene. Her er det beste å få erfarne oppdrettere til å vise hvordan de forskjellige operasjoner skal utføres. Jeg vil likevel berøre noen av de mest vanlige tegningfeilene.

Farget fjær mellom de hvite

Hvis vi tar for oss hodet til duen på fig. 1 ser vi farget fjær i det hvite partiet i hodet. Dette kan rettes på ved at en bruker pinsett og napper fjæren(e) ut noen dager foran utstillingen, og sluttresultatet burde tale for seg selv på fig. 2. Det er fort gjort å pynte bort slike feil, men det er en av de tingene dommerne slår hardest ned på.

Utflytende tegning

På bildet ser vi tegningen på en Thüringer hvitsmekk, men den kan stå som eksempel for mange andre duer, bare tenk på hjertetegningen på Nurnbergssvalen. Mange holder imidlertid duer borte fra utstilling siden de er feiltegnede (fig.3) eller sender dem slik de er. Duen på bildet kan få en perfekt tegning ved at oppdretteren tar bort de fargede fjærende i det hvite området. Det er ikke uvanlig at slike duer går til topps og vinner.

Rett ryggsnitt

De to duer vi ser avbildet på fig.4 og fig.5 har to forskjellige skiller mellom kroppsfargen og den hvite halen. Duen på fig.4 har et perfekt skille på "gompen" (halens begynnelse). Duen på fig.5 har imidlertid ikke et perfekt skille. Her går den hvite fargen for

langt innover den fargede ryggen. Slike dyr er meget vanskelige å pynte, men det er utrolig hvor mye du kan pynte bort.

Pynting av slagfjær/halefjær

På mange av rasene vi har, stilles det krav til tegningen på slagfjærene, og halefjærene. For eksempel kreves det i Skjoldduer at det skal være mellom 7 og 10 hvite slagfjær i ytre orden og likt antall på begge sider. Hvis den blir født med 11-12 i slagfjær (11 hvite på den ene siden og 12 på den andre) er det ingen utstillingsdue. Men er det derimot født med 4-7 i slagfjær er det store sjanser til å få orden på slagfjærene. Her finnes det unntak, og det er den sorte fargen. Hver eneste fjær inneholder pigmenter, og det er disse som danner grunnlaget for farge. Napper du ut disse fjærene med jevne mellomrom (f.eks hver 7. Uke) vil pigmentstoffet uttynnes og til slutt forsvinne, slik at etter en har nappet samme fjær hos en rød due ca. 4 ganger, så har den blitt hvit (dette gjelder for slagfjær og halefjær). Slik at med Skjoldduen som hadde 4-7, napper vi 4 fjær på den siden som hadde 4 hvite slagfjær fra før og 1 på motsatt side, slik at vi ender opp med 8-8 i slagfjær, noe som er ideelt. Det samme prinsippet kan overføres på de forskjellige hvitslagfjærete og hvithalede duer. De sorte duene er litt vanskeligere, og her varierer det fra rase til rase hvorvidt de fargede fjærene blir hvite.

Skillet i buken

Ved alle duer som er hvithalede eller halede har man et skille ved anus mellom hvit og farge. Her er det vanskelig å gjøre noe hvis skillet går langt utover buken, nærmest som en skadetegning. Disse dyr er også farlige å bruke i avlen, siden hvit virker dominerende. Det er nemlig bedre å bruke dyr med overskudd av farge enn å bruke dyr med underskudd. Skal en bruke slike dyr, må de brukes med forsiktighet i avl. På fig. 6 ser vi en due med perfekt sikke i buken.

Figur 1

Figur 2

Figur 3

Har duen feil farge på fjærene i halen, utflytende tegning ved anus, kan en fjerne disse ved å nappe disse ut. Her må man se hvor mange fjær som må tas bort, for blir det for mange fjær vil det bli et bart område uten fjær, og da er man like langt.

Pynting av sokker

Mange av duerasene vi har er med sok-

ker. Disse slites fort ned, og en due med slitte sokker vil ikke få høye poeng. For å kompensere dette kan fjærene nappes ca. 7 uker foran utstillingen, så vil fjærene være nettopp utvokst til utstillingen. Særlig ved storsokkede fargedue- og trommedueraser bør en gjøre dette.

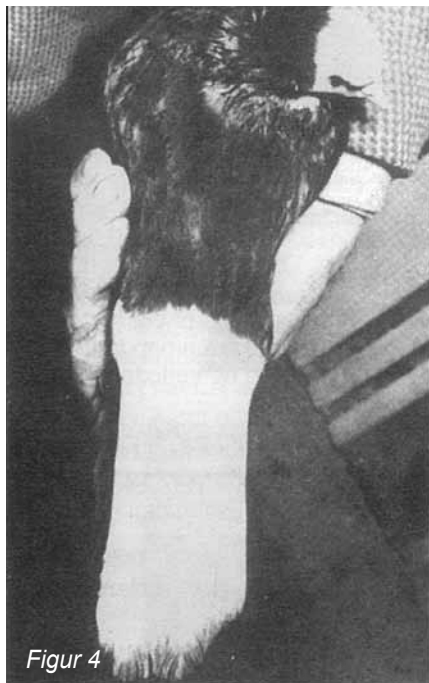
Dressurmangel

Mange av rasene vi har i dag trenger dressur foran utstillingene. Raser som Påfuglduer, pustere, modena bare for å nevne noen son er helt avhengig av dressur for å vise seg skikkelig fram på utstillingen.

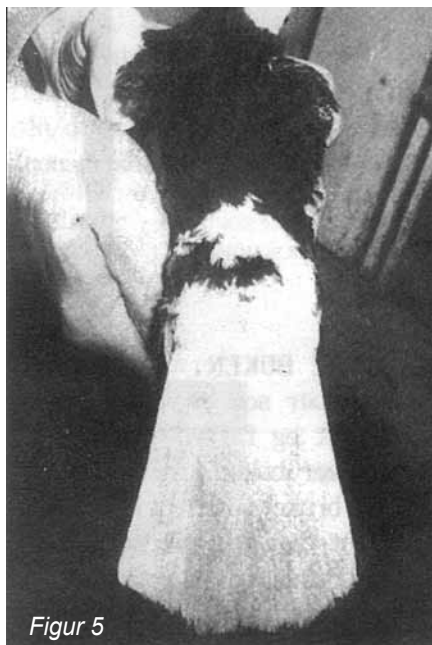
Alle raser har godt av burdressur foran utstillingene. Duer som står skremt opp i et hjørne eller en due som flakser forskremt rundt i buret, vil aldri få høye poeng, uasett hvor god duen er. For å rette på dette må duen gjøres burvant. Dette klarer man ved å venne duen til et utstillingsbur, samt pirke til duen med en dommerstav. Holder en på slik noen timer i uken, så vil duen bli burvant. Dette vil virke inn slik at duen på utstillinger vil stå perfekt, og dermed vinne noen plusspoeng til sin fordel.

Det jeg her har kommet inn på, er bare en del av de måter og teknikker som brukes for å få duer mest mulig perfekt til utstilling. Er du i tvil om hva som må gjøres for å få rasen/duen din klar for utstilling, er det beste å ta kontakt med en erfaren oppdretter, så vil han gi deg råd og veiledning.

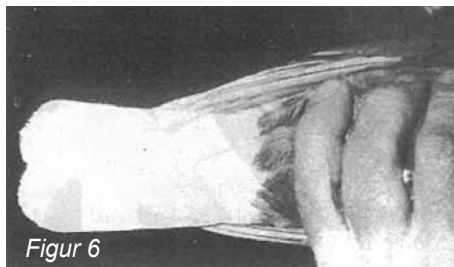
Kåre Sandvik.

Figur 4

Figur 5

Figur 6

Styremøte i NRF 4. mars 2009 i Ølen

Tilstede var Johan Ebeltoft, Kåre Larsen, Arthur Kallevik og Jørgen Eljervik. Johan åpnet møte med å ønske de nye styremedlemmene velkomne.

Referat fra forrige styremøte godkjent.

Økonomi

Økonomien ser så langt grei ut. I forhold til budsjettet for 2009, er det lite å gå på. Det krever blant annet at alle ringene blir solgt og det ser det ut til at de blir.

Oppgaver i 2009

Det er gjentakelse av de samme punktene som vi har hatt de siste år. De fem punktene er:

Godt klubbmiljø som er en oppgave for foreningene.

Medlemsbladet Duevennen.

Gode utstillinger.

Kunnskap om duer.

Beholde dagens medlemmer.

Foreningene må ikke være så anonyme ut mot publikum. I forbindelse med utstillingene må det skiltes bedre slik at publikum lett finner fram til utstillingene. Når det ikke blir tatt inngangspenger, så må det være en plass hvor publikum (nye medlemmer) kan henvende seg. Annonsering i forkant av utstillingen.

Helseattest for store ansamling

Mattilsynet har en forskrift som vi er nødt til å forholde oss til som heter: **Forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer**. Om vi liker det eller ikke, så kommer vi ikke utenom denne. Her må vi gjøre det beste ut av det. Johan har vært i kontakt med Mattilsynet. Johan Ebeltoft og Nils Reither får i opp-

drag å komme fram med et forslag som kan anbefales av Mattilsynet og gjennomførbart i NRF. Videre vil vi få en advokat til å se på oppsettet.

Det er ikke noe styret i NRF har funnet på. Dette regner vi med å diskutere mer på Avlsforumet til høsten.

Strategiplan for norske dommere

NRF sendte brev til dommerringen v/ Yngve Øvstedal hvor vi ba de starte arbeidet med å lage en strategiplan for utviklingen av norske dommere. Dette kom i retur, for de ville ikke gjøre det. De mente at NRFs styre skulle gjøre den jobben. Vi mente at det var mest naturlig at det var dommerne som stakket ut kursen videre, men dengang ei.

Vi vil komme tilbake til dette litt senere. Som ansvarlig vil styret få gjennomført dette.

Dommerringen, omdisponere midler

Dommerringen har søkt om å få omdisponere midler til å gjennomføre Modeneserkurs i Haugesund i tiden 22-24 mai. Her har de fått Kurt Haagh og Henrik Pedersen fra Danmark som kursledere.

Styret i NRF mener de skal bruke midlene på grupper som det er dårlig dekning på. Her sier dommerringen selv at det er dårlig i gruppene Formduer og Fargeduer.

Når det gjelder Modeneser, så har NRF ved flere anledninger støttet økonomisk med midler til Halsnøyutstillingen. Her har Kurt Haagh og Henrik Pedersen tidligere vært og holdt kurs.

NRF går inn for at de får kr.2000,- som dommerringen søkte om.

Johan sender brev til dommerringen om at de bruker midlene der det er dårlig dekning av dommere.

Landsutstilling. Dagens modell riktig i tiden?

Styret snakket litt rundt dette uten å konkludere med noe. Styret vil be Paul Øyvind Jensen komme med noen utspill slik han ser det framover. Vi tar dette opp igjen når vi får hans utspill.

Norsk Petent. Søke godtjenning hos EE som norsk rase

Standard for Norsk Petent er nå godkjent av spesialklubb og Dommerringen. Som avtalt vil vi nå sende en søknad til EE om å få Norsk Petent godkjent som en norsk rase i EE.

Søknad om midler til kurs i Tysk Modeneser

Hønsedueklubben søker om kr.1500,- til dekning av instuktører til kurs i Tysk Modeneser. Dette kurset skal foregå i tidsrommet 5-7 juni 09. Frist for å søke om økonomisk støtte er på høsten året før. Det er ikke avsatt midler i budsjettet for 2009.

Styret sier nei til å støtte søknaden på kr.1500,-. Dommerringen skal gjennomføre et tilsvarende kurs 14 dager før.

Søknad om utstillinger

Det forelå to søknader om utstillinger. En fra Spisialklubben for Danske tomler om sertifikatutstilling for Danske tomler og andre utenlandske tomlere. AARF ønsker å avholde høstutstillingen 2009. Etter å ha snakket med Paul Øyvind Jensen skulle disse utstillingene være den samme.

Johan hadde fått telefon om at BPDF skulle arrangere høstutstilling. Telefo-

nen kom fra en utenforstående som ikke er tillitsvalgt i BPDF. Johan tok derfor å ringte til Per Nielsen for å høre om dette var tilfelle. Per bekreftet at de jobbet med utstilling på Os, men alt var ikke i boks. BPDF skal derfor få litt tid på seg til å svare.

NRFs styre går inn for at BPDF får høstutstillingen.

Spesialklubben for Danske tomlere tildeles å avholde sertifikatutstilling 7-8 november.

Frivillighetsregister

Brev fra Brønnøysundregisterene om registrering av grasrotandeler i forbindelse med tipping. Styret lar dette ligge.

Skandiaskuet i Danmark 2011

Brev fra Hans Ove Christiansen om å arrangere et Skandiaskue i 2011. Vi er positive til en slik utstilling. Det som vi ser som det største problemet er å få duene hjem igjen. Må vi importere våre duer hjem igjen ,eller kan det ordnes på en annen måte?

Johan kontakter Hans Ove.

Medlemsliste

Brev fra Hans Petter Nernes om at det i fjor ble laget et dokument for medlemsliste som foreningene skal bruke. Foreningene må jo være så oppegående at de bruker de rette dokumentene og ikke sender inn sitt eget skjema som blir helt feil. Utenforstående skal tross alt lese medlemslistene med e-mail adresser og raser.Jørgen tar kontakt med Hans Petter.

Jørgen Eljervik

Dommerkurs for tyske modenesere

Helgen 8.-10.mai arrangerte dommerringen og hønsedueklubben dommerkurs i TM i Haugesund. Vi var heldige som fikk Henrik T.Pedersen fra Danmark som instruktør. Han holder også lignende kurs for TM i Danmark.

Vi startet fredag ettermiddag med å gå gjennom standarden, lørdag hadde vi en god gjennomgang av duer som sto i bur før vi avsluttet med en teoretisk prøve i tillegg til prøve bedømmelse av 8 duer. Søndag formiddag gikk vi gjennom prøven og bedømmelsen i tillegg til en del oppdateringer fra Tyskland. Et lærerikt og flott kurs både for oppdrettere og dommere. 7 stk deltok på kurset hvor 4 stk gikk opp til prøvebedømmelse. Jan Oksnes, Johnny Larsen, Odd Helge Vågen og Ronald Drodningvik besto med glans. Dermed gratulerer vi Ronald som ny dommer i rasen. Han får sin debut som dommer på hønsedueklubbens sertifikatskue i oktober. Lykke til Ronald! Til slutt en stor takk til Henrik som ledet kurset på en god måte. Henrik har tross sin unge alder hatt TM i imponerende 36 år og har stor kunnskap om rasen. At han i tillegg klarer å formidle den kunnskapen enkelt og tydelig videre gjør kurset både innspirerende og lærerikt.

Stor takk også til dommerringen ved Jan Oksnes som i kjent stil styrer det meste. Takk til alle for en hyggelig helg.

For hønsedueklubben
Odd Helge Vågen

*Instruktør Henrik T. Pedersen,
Danmark.*

Nye og gamle TN dommere.

*To veldig fornøyde kursdeltakere,
Arne Tysvær og Johnny Larsen*

AVLSFORUM 2009

Norsk Rasedueforbund
ønsker deg velkommen til AVLFORUM 2009

Sted : Quality Airport Hotel, Stavanger
Tid : 17 – 18.oktober 2009

Avlsforum skal være en tverrfaglig konferanse. Her skal du som oppdretter av raseduer få inspirasjon og faglig påfyll for å kunne gi duene godt miljø og i avlen fremme de gode egenskaper hos duere.

AGENDA

- ÅPNING
- METODER FOR Å BYGGE OPP EN STAMME TOPPDUER Jan Heldal
- HVORDAN KRYSSSE FRAM 1 : Ny farvevariant BT
2 : Lengre nebb NT
3 : Glatthodet NP Ole Kjell Løvås
- AVLSMÅL DE NORSKE RASER: Behov for retningslinjer ? Magne Sætersdal
- GRUPPEARBEID
- NY DYREVELFERSDLOV gjeldene fra 1.1.2010 Svein A. Fosså
- FORING AV RASEDUER Frode Brakstad
- STRESS HOS DUER Nils Reither
- VOLIER: En nødvendighet Johan Ebeltoft
- ER AVVIKLING AV LANDSUTSTILLINGEN riktig i tiden Paul Øyvind Jensen
- HVA KRAV KAN VI UTSTILLERE SETTE TIL DOMMERE tba
- TORG. Emner som burde vært med ?

Påmeldingsfrist : 18.september 2009. Johan Ebeltoft 93434593 johan@nofatek.no

Der er ikke kursavgift.

Konferansen starter lørdag kl 11,00.

Avsluttes søndag kl 13.00

Rom bestilling : Geir Rune Eriksen 99746037

Enkeltrom mef frokost kr 655,00 /døgn
Dobbelrom med frokost kr 425,00 pr. person/døgn
Full pensjon kr 1075,00 pr person/døgn

Norsk Tomlerklubb

NT klubben vil også i år arrangere Tomlertreff.

Det blir på tradisjonelt vis hos Bjørn Rikter 3 og 4 oktober.

Tomlertreffet i vest blir i Haugesund, helgen 31 oktober-1 november.

Vil oppfordre venner av NTèn om å møte på treffene.

Ta med ungdom og salgduer så vil vi få interessante timer sammen.

Noe du lurer på?

Ring Gunnar på tlf 97177204

ev. Svein H på tlf 40406326

Svein Harald

Halsnøy 2009

Helgen 23. - 25. oktober arrangerer hønsedueklubben sitt årlige sertifikatskue på Halsnøy.

Påmelding av duer sendes til Gisle på mail goe-due@i.net innen 1. oktober. Pris pr due er 25,- som betales på utstillingen. Duene må være på skolen på Sæbøvik i løpet av fredag kveld. Innkvartering blir som vanlig på Halsnøy Gjestegård eller hyttene like ved. Kontakt utstillingssjef Gisle for overnatting eller mer info på telefon 99210188.

Jan Oksnes dømmer engelsk modena. Odd Helge, Johnny og Ronald dømmer TM. Vi satser som vanlig på å bli tidlig ferdig med bedømmelsen slik at vi har god tid til en gjennomgang av duene.

Årsmøte avholdes lørdag ettermiddag og selvfølgelig blir det sjømat til kveldens fest. Vi ser nok en gang frem til en hyggelig helg på Halsnøy. Velkommen skal du være!

For hønsedueklubben Odd Helge Vågen.

Spesialutstilling for utenlandske tumlinger

Dansk Tumlerklubb ønsker alle utstillere, dommere og alle andre duevenner velkommen til Arendal.

Utstillingen blir holdt i Kretslokalet på Rykene 7. - 8. November 2009.

Dommere:

Dansk tumler; Hans Høj (Danmark)
Utenlandske tumlere; Alfred Kirk (Danmark)

Påmeldingsgebyr er kr. 40,- pr. due.

Påmelding sendes innen 25.oktober til Bjørn Kjetil Gulbrandsen på epost; bk72@online.no

Alternativt pr. post til Bjørn Kjetil Gulbrandsen, Vollerheia 1, 4821 Rykene
Eventuelle spørsmål kan rettes til Bjørn Kjetil på mobil 994 81403.

Gebyret betales ved oppmøte eller direkte til konto nr. 6311 12 49417 v/Gunnar Clemmetsen.

Duene må være innlevert i utstillingslokalet fredag senest kl. 20.00.

Helseattest og vaksinasjonsskjema må følge duene.

Innkvartering ordner den enkelte selv (privat eller hotell).

Festen lørdag koster kr. 150,-

Med dette ønsker vi alle duevenner fra øst og vest velkommen til utstilling.

Hilsen Dansk Tumlerklubb

Foto: Duus

*Dansk tompler, gul kalott, 1,0, 96p.
Eier: Tom Hæstrup, Danmark.*

Foto: J. Ambrus

*Wiener, høytflyver, med sokker.
Eier: Josef Ambrus, Sverige.*

**Husk egenmeldingsskjema til alle utstillingene.
Skjema finnes på: www.raseduen.no**

Bergens Praktdueforening

Høstutstillingen 2009

Bergens Praktdueforening ønsker velkommen til høstutstilling i Os 27-29 november. Utstillingen vil bli i Fjellheim og overnatting og kameratskapsaften vil foregå på Bjørnefjorden Gjestetun. Begge steder sentralt beliggende i Os.

Påmeldingsskjema sendes til: Jarl Undahl, Øyvind Skaldespillergt. 13b, 5518 Haugesund innen 25.oktober. Påmelding sendes helst elektronisk via NRF's hjemmeside www.raseduen.no, eller på e-mail: utstilling@raseduen.no

Burpenger blir kr. 55,-. pr. due og sendes til : Arne Melheim, Gjerdehaugene 22, 5174 Mathopen. Konto nr. 1201. 61. 03584 senest 25 oktober.

Duene må være i Fjellheim senest fredag kveld kl. 20.00. Vaksinasjonsattest for paramyxovirus og helseattest fra hver forening må følge duene og duer som ikke har dette i orden blir bortvist. Grunnet mulig plassmangel, blir det ikke salgssavdeling. Utstillingen holder åpent lørdag fra kl.14.00 til kl.17.00 og søndag fra kl. 10.00 til kl.14.00.

Viktig informasjon:

Innkvartering og kameratskapsaften blir på Bjørnefjorden Gjestetun, et meget trivelig sted i flotte omgivelser ca. 3 min. kjøring fra Fjellheim. Priser : Enkelrom inkl. frokost fra kr. 950,-. pr. døgn og dobbeltrom inkl. frokost kr. 1150,-. pr. døgn. Bestilling av rom må foretaes i god tid og senest 25 oktober direkte til Bjørnefjorden Gjestetun på telefon 56 30

40 00 med referanse til Bergens Praktdueforening. Lørdag kveld har vi valgt en meget god 3 retters meny til kr.395,-. For deltakelse på kameratskapsaften, må bestilling også foretaes direkte til Bjørnefjorden innen 25 oktober, og igjen med referanse til BPDF. Dette fordi Bjørnefjorden også har andre gjester, og må planlegge forberedelse og produksjon av antall måltider 1 uke i forveien. Bemerk: For å forenkle, er alle frister satt til 25 oktober og vi anmoder alle om å legge denne dato på minne.

For nærmere opplysninger, kontakt Johnny Larsen på mob. tlf. 920 57381. Vi ønsker alle hjertelig velkommen til en fin helg i Os, forhåpentligvis med mange gode duer, samt sosial hygge til sportens beste.

Vel møtt alle sammen.

Hilsen
Bergens Praktdueforening
Johnny Larsen
Utstillingsformann

Dommerliste høstutstillingen i Os 27. - 29. november 09

Norsk Tomler	Bjørn C. Andersen / Jan Oksnes
Bergens Tomler	Jan Heldal
Dansk Tomler	Ådne Olsen
Utenl. Tomler	Yngve Øvstedal
Norsk Petent	Jan Oksnes
Mefikker	Jan Oksnes / Yngve Øvstedal
Kinesere	Rolf H. Hegland
Øvr. Strukturduer	Jan Heldal
Fargeduer	Svein H. Vikse
Trommeduer	Bjørn C. Andersen
Eng. Modena	Dennis Weyrauch
Tyske Modeneser	Hans P. Nernes / Odd H. Vågen / Johnny Larsen
Pustere / Kropperter	Hans P. Nernes
Vorteduer	Jan Heldal
Formduer	Bjørn C. Andersen

Vi tar forbehold om endringer iht. påmelding.

Foto: Per N.

Premie Høstutstillingen 09. Krus med hank og håndmalt med våre nasjonale raser.

Fra Dommerringen

Årets utstillinger nærmer seg med raske skritt. Dommerringen vil også i år legge oppmerksomheten på fjørkvaliteten til utstillingsduene.

Arbeidet må starte i disse dager med fjerning av lus og midd.

Duer med lus eller med hull i fjærene på utstillingene vil bli trukket i poeng.

Dommerringen ønsker oppdretterne en hyggelig utstillingssesong.

Dommerringen

Info ang Landsutstillingen 2010 kommer i neste blad (November). Da også med komplett Dommerliste.

Hilsen SJRF. Sturle Assersen • Mob. 47667193 • E-post: o-asser@online.no.

Kjell Bognøy 50 år

Enda en av de "gamle traverne" i duemiljøet i Bergen er blitt voksen. Den 20. mai ble Kjell Bognøy 50 år og rundet det "skarpe hjørnet". Kjell har vært med i raseduemiljøet i Bergen mange, mange år. Tar vi ikke feil, ble vel hans interesse vekket av nabo og nå avdøde Harry Berentsen i Kolåsen. Henning Marcellussen og Svein Aarra er også navn fra den tiden. Kjell er opp-

Foto: Per Nielsen

dretter av hvitvingete wienere, som han har hatt i mange år og stadig forbedret. Han har et nært samarbeide med "wienereksperten" i Haugesund, nemlig Rolf Tollaksen, så dette har jo ført til gode resultater. Nytt i slaget er wiener korte av meget god kvalitet. Ellers er det Kinesere og Bergenstomlere i hans nye slag. Kjell er en behagelig og rolig mann som bare har venner i miljøet. Alltid positiv ved utstillinger, møter, og andre gjøremål i foreningen. Vi i Bergens Praktdueforening er glad for å ha ham i våre rekker og vi slutter oss til alle gratulantene og ønsker ham alt vel i framtiden.

Bergens Praktdueforening

Ditlev Duus 75 år

Den 30. juni rundet norgesvennen Ditlev Duus 75 år.

Ditlev har satt spor etter seg som oppdretter, organisasjonsmann, fotograf, dommer og som en virkelig kjenner av Nord-Europas duehistorie.

Som oppdretter er det først og fremst Isduer han har vært kjent for, men i de senere år også av Tyske Modenesere. I organisasjonsarbeidet er hans innsats som formann i Europaforeningen unik. Han satt også i en årrekke i styret for DRF.

Ditlev er innenfor duer og fjærkre en fotograf som har gjort seg gjeldene i aller første rekke – ikke minst i Tyskland, men de skandinaviske tidsskriftene har også hatt stor glede av hans bilder.

Historisk er han som et leksikon for duesporten - og da naturlig nok spesielt for

Danmark og Tyskland.

Ditlev er etter mitt syn den eneste virkelige "allround"-dommer vi har sett i nyere tid. Med et godt blikk for detaljer og med stor forståelse for standarder i kombinasjon med oppdaterte kunnskaper om mange raser, har han trygghet til å både la seg begeistre eller å komme med konstruktiv kritikk alt etter som.

På vegne av venner i NRF ønskes Ditlev vel overstått og fortsatt mange gode år i raseduesporten.

JanH

Foto: Jan H

Minneord

Bjørn Einar Winnem til minne

En av V.T.R. s mest markante skikkelser har gått bort. Bjørn Einar døde 11. juli etter en kort tids sykdom. Han ble 64 år gammel.

Bjørn Einar var duemann på sin hals og var oppdretter av forskjellige raser helt fra 1978 og frem til sin død. Kinesere og Petenter stod hans hjerte nærmest. Hans liv og virke som dueoppdretter og formann i V.T.R. er tidligere omtalt i Duevennen nr. 3/ 2007 under temaet "Stafettpinne".

Bjørn Einar var spesielt opptatt av å spre kunnskap om raseduer og duehold, og han gjorde mange fremstøt for å gjøre raseduesporten mer kjent. Sammen med sin kjære Britt stilte han ivrig opp på ulike messearrangementer, viste frem duer, delte ut brosjyrer og pratet varmt om raseduesporten.

Bjørn Einar hadde et stort og flott dueslag som han stolt viste frem til sine venner. Han hadde mange planer med sitt dueoppdrett. Og han drømte om mange gode år videre sammen med sin Britt og alle dyrene deres. Slik ble det ikke.

Vi som er igjen i V.T.R., opplever et stort tomrom og et dypt savn etter en duevenn som alltid stilte opp for andre, hjelpsom og omsorgsfull som han var.

Vi lyser fred over Bjørn Einars minne.

*Sandefjord 12. juli 2009
For V.T.R., Tor Mæland*

Annonser

TIL SALGS

CARRIER

Noen gode avlspar, farge svart til salg.

Sjelden rase i god kvalitet.
600 kr. pr. par.

Yngve Øvstedal tlf. 52 71 27 60

TIL SALGS

Sachsische Skjolduer

3 par røde Sachsische Skjolduer pluss 5 unger. Tysk avlspar. Henvendelse Jan O tlf. 980 45 794.

DOSERING/FYLLE MASKINER

Norsk produsent tilpasset små
og mellomstore produksjoner

NOFATEK
Norsk Falsing & Teknologi AS

Telefon: 51 56 10 80
Internett: www.nofatek.no
E-post: johan@nofatek.no

New!

After seven years of Research and Development,
Pigeon Vitality Ltd. launches their new awarded product:

Improver

For topp sunnhet. Gir vitale duer med stram og blank fjærdrakt.
Super konsentrater Improver (125g) for NOK 250,- nok til 100 duer i ca. fire måneder; for avl og optimal forberedelse til utstillings- og flyvesesong!
Improver selges i dag til alle verdens kontinenter, inklusiv sentrale markeder som Belgia, Tyskland, Nederland og UK. Vi har tusenvis av gode referanser fra bruk av Improver på praktduer og brevdUER.

Ekstra fortjeneste til foreninger:
Vi ønsker kontakt med foreninger som ønsker å selge Improver til sine medlemmer. Kontakt oss på mail@pigeonvitality.com eller 90 03 42 59
Bestilling og informasjon:
Bergen: Nils Seberg tlf. 90023873
Forøvrig: Frode Brakstad tlf. 90034259

"Jeg har brukt Improver de to siste årene med godt resultat. Det er et pulver som blandes i drikkevannet og som motvirker skadelige bakterier. Duene har holdt seg imponerende friske i denne perioden".
Jan Heldal

Smykkeskrin

*er laget for å bevare
verdifulle smykker på
en omsorgsfull måte.*

**Rikter Svendsen as
1720 - Greåker**

RS-Collection

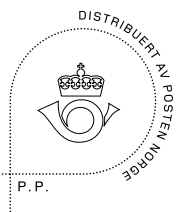

SMYKKEKRIN

Returadresse:
Arthur Kallevik
Kvevegen 17
5517 Haugesund

B

NORGE

NATURAL BIPRODUKTER OG SPECIALBLANDINGER TIL RASEDUER

- Spesialblandinger til alle typer raseduer.
- Utsøkte frø og kornsorter av høy kvalitet.
- Blandinger uten gule erter, utelukkende sammensatt av små frøsorter.
- Alt til dueslaget - se vår hjemmeside.
- Gjør som toppoppdretterne i Europa, bruk mindre, men bedre for.

- **Bruk Natural, det lønner seg.**

NATURAL

Er du interessert i mer informasjon?

Kontakt Erik Tufte.

Tel. 56178447 eller 9779019

E-mail: royingj@online.no